

tudi pet ali sedem bilo. Pa za tega ne straha; kaj je dnes ne, zna juter biti.....

Dne 6. sušča mu zopet piše glede službe in pravi:

Vtegnilo bi se dino (vender) nameriti, da bi se v skrajnem časi mogli v Marprug podati; tam bo ja tudi konkurs. Samo bi tam nevarnega tekmeča imeli, g. P. pa prestrašili bi se ga dino ne, či je ravno ovde v milosti.

Majnika 1. 1846. je Macun prišel v Trst.

Muršec — Macunu.

(2. jan. 1847).

Veseli me, ki ste zdravi, tim bolj da Laško ptujece rado vmarja; sama bližina je že velikokrat pogibelna in otrovna. Zato se skerbno laških bolezen varvajte. Bog daj Vašem zadnjem konkursi srečen uspeh. Jeli Miklošiča v' Beči ni kej ne poznate? Saj po pravem ne vem, jeli ima kakši upliv — ali morebiti ki bi znal na prave vrata poklukati. Vaše delo bo Vas samo pri njemu priporočalo..... Neke prepovedane knjige je cenzura zgrabilo, da njih je g. Kvas ne za krive spoznal. Mickiewič je shranjeni. Vse pa, kaj je slavljansko po čerki, pride v' lotmerško knjigarnco. — Hvala Vam, da ste mi Vodnikovo slovnico kupili; tudi Metelko mi je po voli. Druge ročne prilike, mi je poslati, tak venda ne bote hitro imeli; pošlite mi njo sedaj le po pošti, ino pristavte, kaj koštate, da vem tu odrajeti. Babukiča sem si že sam oskerbil. Nekčas sem verlo Murka mésil ino dozdaj do glagola poslovenil — ino močno pokratil. On bo nar bolši voditel Samo eno vam povem: Primeri v' najni knjigici morejo vsi takši biti, keri po pravici kakšo človeku potrebno resnico ali kakši istiniti dogodljaj zaderžavajo — bodi si iz kere koli strani človečanskih znanosti. Bol hasnovite vema zebrati, bolše bode. Le ne kakših praznih zmišlotin — pres vsiga duha no sluha!

Ako v' pol leti, ali barem do konca šolnega leta ne spiševa najne slovnice, bo naj v' tem posli prekoračil — ne venda Caf — njega višji posli zabavlajo — temoč spisatel rečnika troškom matice izdaniga. Ne davno je bil pri

meni. On se meni deržati nemško-laške slovnice, kera je v' vaših teržaških šolah v' rabi. Mi pravi, da je močno lehko razumna. Prešodite njo — ino mi njo tudi pošlite. Ako je bol ročna od Murkove — se tudi nje lehko derživa. Da se vi tak laščine vučite, vam ne krivica, či njo prečitate.

Ste se s Koseckom že kaj zišli? Jeli on razvun pesem nikaj vekšiga ne radi? on tako močen za isverstne dela!!

Srečno ino veselo novo leto vam želi
vaš isk. prijatel

J. Muršec.

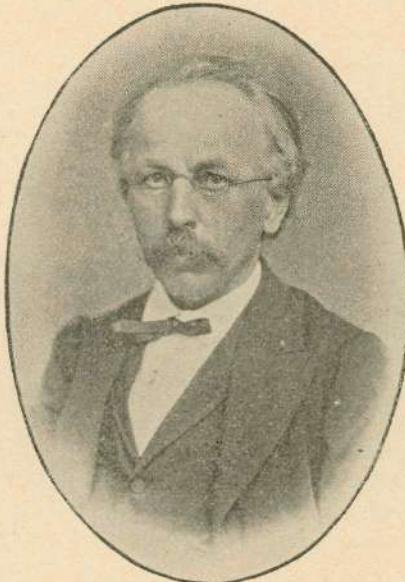
Macun — Muršcu.

19tiga posl. m. 1846 zvečera ob osmih.

Častitljivi gospod!

Dugo je že preteklo časa, kaj sem tukaj v' tem tēržačkom, iz samih latkov napravljenem mestu; in komaj sem prišel sem, me je beteg prejel, pa mi mošnjo tako lepo rahlo praznil. Pa zdaj je precej dobro za me, famo da bi te presnete zime ne bilo. Oh prezlate blatnjače, ktere ste me lani in inda segrevale; nikdar nisem mislil Ode na čast peči pisati ali peti, kak letos; kajti kogar človek nima, to se mu naj bolje štima. Lašec je res čelarna stvar; ma po dva po tri taužentih za leto dobiti, pa si ne voši tople hiše. Po tem pa se tudi hrami stavijo; skoz tla in dila se vse čuje, in stene med hišami so tenke, da bi nje lehko komar prebodil. Po takem se tudi lehko zna, da se malo vučim, clo malo; in kar se stori, je laščina.

Morebiti bi pitali, zakaj tako dugo nisem pisal; tomu je to krivo, ker sem den na den čakal na dnarje za moj pot; in včera sem nje dobil, in Njim od njih šestdeset rajniš na odrajetingo od duga; prosim za odpisek. Kaj pa je f' knjigami od ranjkiga g. Košara? in kaj z' mojim tamošnjim dugom od dvajstih rajnišov? Kdo je Mickiewiča kupil, ki sem ga jaz namenil kupiti? Devetnajstega pretečenega mesca je blo pitanje za profesuro, ktero jaz zdaj namestjujem; lepe pitanja so bile, pa nezarenko dosta, tako ne blo mogoče vših na le na pol popolnoma odpraviti; tudi eno laško pitanje, per kterem sem se glodal, ko pes na

Ivan Macun.